

■ Günel Treu

7 noyabr 2015

WWW.KASPI.AZ

LAVANDA QOXUSU

yadıma düşürsən,
hər lavanda qoxusunda.
nə gezişsən, ay adam,
gecəmin yuxusunda?

götür xəyalını, get,
gözlərimə batırsan.
sanki otağında yox,
kirpiyimdə yatırsan.

niyə gəldin, əzizim,
nə çəkdi səni mənə?
çix get, yazığın gəlsin
saçlarımdakı dəne.

inan, nifrət edirəm
qoxuna da, sənə də
çix get, birdən ürəyim
sevrə səni yenə də.

bilsən, necə həsrətəm
saçının hər telinə.
sarılıb varlığına,
siğınaram könlünə.

saçımın ətrin gəlir,
çökmüsən üst-başımıza.
get, ay adam balası,
nolar, çıxma qarşıma...

ONA DE Kİ...

ona de ki, xoşbəxtəm,
yalan danış adımdan.
de ki, əsər qalmayıb
sən gördüyün qadından.

de ki, heç əskik olmur
üz-gözündən səadət.
səni çoxdan unudub,
"xoşbəxt" olub, nəhayət...

nolar, ona demə ki,
onsuz dəli olmuşam.
arzuları bəhrəsiz,
yariyolda qalmışam...

adımı çəkmə, nolar,
adımı da anmasın.
mən yandım, heç olmasa
onun qəlbi yanmasın!

məni ona tanıtmə,
qoy məni "günah" bilsin.
mən min dəfə ölüürəm,
qoy o, bir dəfə ölsün.

gözlərinə çoxlu bax,
gör yenə də sevirimi?
soruşsa mən hardayam,
nolar, demə yerimi!...

əziz dost, son xahişim...
tut onun əllərindən.
məne qoxusun gətir
qoy ətri gəlsin səndən!

ona de ki, xoşbəxtəm,
yalan danış adımdan.
de ki, əsər qalmayıb
sən gördüyün qadından...

QƏFİL QAPİ DÖYÜLƏ...

qəfil qapı döyülə,
açıb görəm ki, sən sən.
əlində gül dəstəsi,
köynəyinin təzəsi...

itirərəm özümü,
çökerəm dizi üstə.
əyilib qaldırırsan
məni çökdüyüm yerdən.
səninlə bu görüşü
xəyal edirəm hərdən...

səni görsəm, neylərəm?
sarılaram boynuna,

möhkəm qucaqlayaram,
hönkürüb ağlayaram.

qoxlayaram saçının
telini birçə-birçə.
kövrələrsən, əzizim,
inan, ürəyin yanar
onda görərsən sənə
necə həsrətəm, necə!

gözlərimdən yaşları
əllərinlə silərsən.
bu yerlərdə mən sənə
nə çəkirəm, bilərsən!

söykəyərən üzünü
gözlərimdən süzülən,
yaş bürümüş üzümə.
çətin gələm özümə!
xəyallar yorur məni,
nolar, gel görüm səni...

baş qoyduğum yastığı
sinən bilib, yatıram.
aldadıb ürəyimi,
öz başımı qatıram!

onsuz da çəkilmişəm
gözlərimin önündən.
axşam tez yatıram ki,
heç olmasa yuxuda
səni görüm yenidən.

sənin özündən başqa
nə istəyirəm ki, səndən?
qəfil qapı döyülə
açıb görəm ki, sən sən...

Sənin adın nə idi?

sən gələndə gec idi,
yorulmuşdu ürəyim.
məne fərqi yox idi
o qapıdan sən gəldin,
ya da sənin küleyin.

sən gələndə gec idi,
qalmamışdı həsrətəm.
səni düşmənlə bilmirdim,
inan ki, azalıbdı
sevgi qoxan nifrətəm.

sən gələndə gec idi,
unutmuşdum səhəri
dirigözlü acmağı!
büdrədiyim həyata
sənsiz davam edirəm.
səhərlər adam kimi
qalxıb işə gedirəm.

sən gələndə gec idi,
soyumuşdu hislərim.
sanki o mən deyildim
səni dəli tək sevirəm!
hələ təəccüb edirəm
sənin kimi cansız
necə sevmişdim ki mən?

sən gələndə gec idi,
yad gəlirdin könlümə.
daha mənim ömrümün
yazı, qışı deyildin.
kəkəlmışdin elə bil,
sanki mənim sevdiyim
həmin kişi deyildin.

sən gələndə gec idi,
indi xatırlamıram
nədən ayrıldıq ki biz?
yoxsa səbəb xəyanət,
adi qadınımı idi?
yaman huşsuz olmuşam,
inan ki unutmuşam,
sənin adın nə idi?

ƏLLƏRİNİ MƏNƏ VER...

əllərini mənə ver,
saçlarıma taxacam.
əlin dəyən saçımı

hər gecə qoxlayacam.

yorğunam, ürəyimdən
asılı qalmısan sən.
mən sənə yoluxmuşam,
sən adlı xəstəyəm mən.

gedəcəyim hər yere
məndən öncə gedirsən.
gizlənilib ürəyimdə
sanki məni güdürsən.

güzgülərdən qorxuram,
gözlərimdəsən, adam!
ordan mənə baxırsan,
bir cüt yaş arxasından.

ürəyim tez qocaldı,
sevdim cavan, həmənkə...
mənim sevməkdən başqa
əlindən nə gəlir ki?

sanki bir əl hər yere
sənin qoxunu səpir.
yatıram, hər gün gəlib
ruhun üzümədən öpür.

əllərini mənə ver,
saçlarıma taxacam.
əlin dəyən saçımı
hər gecə qoxlayacam.
əllərini mənə ver,
əllərini mənə ver...

AĞ MƏLƏK

yaxşı ki yuxular var,
görüürük...
necədi sənin dünyanı,
qaranlıqımı, soyuqumu?
sevdiyini qar yağırımı,
orda da hər yer ağımı?

orda üşüyürsənmi?
düzünü de, əzizim!
hər gün yuxuma gələm
o ağ mələk sənsənmi?

yuxudan oyananda
bilirəm ki, gəlmisən.
yenə kövrək ətrinə
otağıma çökmüsən.
saçımı qoxlayıram,
evdən çıxana kimi.
axı sən əllərinlə
ona siqal çəkmisən.

sən gedəli elə bil
torpağa gömülmüşəm.
ruhumla, ürəyimlə
elə mən də ölmüşəm.

sən ürəyi ağlarkən
gülmək nədi, bilmərsən.
sən min dəfə
doğulub-ölmək
nədi, bilmərsən.

nə olar, ağ mələyim,
daha yuxuma gəlmə,
daha aldatma məni,
bir gün ayılıb yuxudan,
de ki, gedək, əzizim,
gedək mən olan yere.
götür qanadın üstə
apar məni göylərə.

GƏLMƏ, UZAQDAKI ADAM...

o yerlərdən geri dönmə,
gəlmə, uzaqdakı adam.
zənn elə ki, yanımdasan
çox darıxsan xəyalımla
danışarsan mənim kimi!

çətin deyil, öyrəşərsən
yavaş-yavaş.
quruyacaq gözündə yaş,
gəlmə, uzaqdakı adam.

səni hər gün viran edən
o yuxuna gələm mənəm,
mən sənin yarı hissənəm.
tapa bilmədin yarını,
yarı qaldın mənim kimi!
toplayıb əşyalarını
gəlmə, uzaqdakı adam.

baxma ağlayan gözüme,
bir gün dönəcəm özümə,
söz verirəm!
amma indi
bürünmüşəm xəyalına,
boş xəyallar aləmiyəm.

gözü uzaqlarda qalan,
yetim uşaqlar kimiyəm.
mənim sən adlı dünyam var,
mənim üçün dünya sənsən,
günəşə, aya dönmüsən.
adi olacaqsan gəlsən,
gəlmə, uzaqdakı adam.

mən səninçün nağıl olum,
sən mənimçün şirin yuxu.
mən nağıl kitabın atım,
sən də oyan bu yuxudan.

bir ömür xatirəm olsun,
saçlarımdan gələm qoxu.
həyatından gəlib keçən
adi qadınlardan biri
olmaq istəmirəm axı.
gəlmə, uzaqdakı adam
gəlmə, uzaqdakı adam...

SƏN HARDA YOXSAN...

demədinmi ayrılığa
dözməz bu qız,
nə canı var?
daha qırmızı çantamda,
sarı ürək dərmanı var.

aç, bax ürəyimin için,
çatlar düşüb, gözün aydın.
gərək mənim həyatımda
sən əvvəldən olmayaydın.

indi axı gecdi, daha
hopmusan qanıma kimi.
xəyalın örtüb gözümlü,
görə bilmirəm heç kimi.

ürəyimdə saçlarının
hər telinin həsrəti var.
ya gəl, nəfəs ala bilim,
ya özünü məndən qopar.

yad olmuşam öz-özümə,
zəhləm gedir güzgülərdən.
ürəyim elə kövrəlib,
xoş söz umur özgələrdən.

səni alıb ürəyimə
siğinmişəm dörd divara.
de görüm, sən harda yoxsan,
baş götürürəm, gedim ora.

YORULACAQSAN...

bəzən xatirələr də
yeməyəcək dadına.
nə etsən də, bənzəməz
yanındakı o qadın
qəlbindəki qadına.

yeyib-içdiyini soyuq,
dadsız gələcək sənə.
bir qadının əlində
səni oyunaq edib,
həyat güləcək sənə.

çox danışmazsan, birdən
adi çıxar dilindən!
ehtiyatla seçərsən
deyəcəyini sözləri.

ayağı dəyən yerdən -
hər küçədən keçərsən,
onu gəzər gözlərin.

hər mənasız kəlmədən
qəhər boğacaq səni,
yaş örtəcək gözümlü.
axı bütün ömrünü
rol oynayıb həyatda,
kimi aldadacaqsan?
ancaq özün-özünü!

ruhun qaçıb gedəcək,
düşməyəcək yadına.
evində başqa adam,
yaxşı ər olacaqsan!
sevmədiyini qadına,
özünü sevirən kimi
göstərməkdən usanıb,
bir gün yorulacaqsan,
bir gün yorulacaqsan...

GÜNAH MƏLƏYİ

sən məni incitdin, mən özgəsinə,
sənin qisasını özgədən aldım.
sanki donub qaldı həyatım orda
harda çıxıb getdin, o yerdə qaldım.

gör neçə insanın ahı üstümdə,
sevəni min dəfə peşman elədim.
sənə deyiləsi zəhər sözləri
özgəyə söylədim,
düşmənlə elədim.

maraqlı gəlmədi mənə sevnələr,
birində ətrin var, birində səsin.
istədim hər məni sevirən adamın
baxışı, gülüşü sənə bənzəsin.

sənin bənzərinə sevirəm dedim,
səntək yalan dedim kiməsə mən də.
yoxluğun da günah varlığın qədər,
boğulub qalmışam günah içində.

gözümdə hər sevirən günah mələyi,
elə nifrət etdim məni sevrənə!
bəlkə bağışlaram qayıtsan, yoxsa
hər sevirən bir düşmənlə olacaq mənə!

VAHŞ

sən mənim vahəmsən,
mən sənin səhran.
həsrətəm səpəlib
dörd bir yanına.
sənə can atırlar
qum dənələrim.

mən sənin yolunda təcrübəsizəm,
ürəyim çat verib, varlığım yorğun.
hər ilğim görəndə kölgən sanıram,
bilmirəm hardadı yaşıl torpağın?

baş alıb gedirəm sarı torpaqda,
bəzən addımlarım yarıda qalır.
xatirən beynimdə qum fırtınası
hayana dönsəm də, qum dənələri
hər biri sən olub gözüme dolur.

sən mənim vahəmsən, mən sənin səhran,
hər dənəm sən olan yere can atır.
bir ömür xərcəyib, sən olan yere
gözləri qapalı yola düşmüşəm.

ya çox uzağdasan, ya çox yaxında
hər dəfə üzümü tutub göylərə.
üşyan elədikcə, bilərəm sənə
nə ünüm yetişir, nə səsim çatır.

üzümdə min sual, lal baxışları
çaşqındı yanımdan ötən sarvanın.
nə yol soruşuram, nə də zamanı.
o hardan tanısın sən olan yeri?
mənim ürəyimin yükü ağırdu,
yükləmə boş yere nə dəvələri.
çix get bu yerlərdən, karvan yiyəsi,
daşmaz bu yükü sənin karvanın.

